

Poetas Vincas Mykolaitis: Putinas apie sausį rašė "Iš lėto pasisuko metų ratas, ir jo pirmasis stipinas mane iš nebūties iškėlė. Pirmoji mano ašara ir pirmutinis šypsnyss sustingo tekančios to ryto saulės blankioj šviesoje."

Nesvarbu, kad šalta ir žvarbu. Būkime draugais, būkime kartu ir bus šilta.

Mums parašyti galite: uzupiolaikrastis@gmail.com

Sveikiname nugalėtojus

Rajoninis 1-4 klasių mokinių meninio skaitymo konkursas

Šių metų lapkričio 29 dieną Ukmergės *Vladio Šlaito* viešojoje bibliotekoje vyko *rajoninis pradinių klasių mokinių meninio*

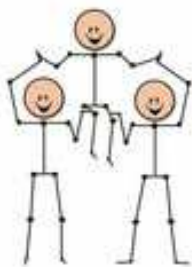
skaitymo konkursas. Konkurse dalyvavo apie 30 mokinių. Užupio pagrindinę mokyklą šiame konkurse atstovavo 3a klasės mokinys Tauras Žemaitis (mokytoja Dženeta Rimeisienė), 4a klasės mokiniai Jokūbas Kaminskas bei Paulė Kergytė (mokytoja Rasa Piešinaitė) ir 4b klasės mokinė Auksė Karaliūtė (mokytoja Rita Jaselienė). Mažieji mūsų skaityvai labai atsakingai ruošėsi šiam konkursui, todėl renginio metu sugebėjo suvaldyti sceninį jaudulį bei nerimą ir pasistengė pademonstruoti viską, ką buvo išmokę, kad įtaigiu skaitymu sužavėtų žiūrovus ir komisiją. Net pusantros valandos bibliotekos salėje skambėjo raiškūs vaikiški balsai. Skaityvai nuoširdžiai deklamavo linksmus, juokingus, rimtus ir net graudžius poezijos kūrinius, skaitė prozos ištraukas. Vertinant buvo kreipiamas dėmesys į pasirinkto teksto originalumą, perteikimą, dikciją, skaitovų laikyseną, kūrinio atitikimą vaiko amžiui.

Konkurso vertinimo komisija padėkojo visiems dalyviams už lietuviško meninio žodžio puoselėjimą ir Ukmergės rajono savivaldybės administracijos Švietimo ir sporto skyriaus diplomais apdovanojo nugalėtojus.

Labai džiaugiamės, kad trečiąją vietą šiame konkurse laimėjo mūsų mokyklos ketvirtokė Paulė Kergytė.

Pradinių klasių mokytoja, Rasa Piešinaitė

Respublikinis mokinių fotoreportažų konkursas „Krištolinis objektyvas 2012“

Š.m. gruodžio 11 d. Kauno savivaldybės Didžiojoje posėdžių salėje vyko renginio „Kadro nominacijos 2012“ ceremonija. Jos metu buvo aptarti Foto reportažų konkurso „Krištolinis objektyvas 2012“ dalyvių darbai ir įteikti apdovanojimai.

Darbus vertino kompetentinga komisija:

• Lietuvos fotomenininkų sąjungos pirmininkas

Jonas Staselis;

- Nacionalinės premijos laureatas, fotomenininkas Romualdas Rakauskas;
- Lietuvos spaudos fotografų klubo ir Lietuvos fotomenininkų sąjungos narys Ramūnas Danisevičius;
- „Kauno dienos“ fotokorespondentas Evaldas Butkevičius;
- ELTOS fotokorespondentas Alius Koroliovas.

Foto reportažų konkurse sėkmingai dalyvavo ir tapo laureatais du ukmergiškiai moksleiviai: Antano Smetonos gimnazijos ketvirtokė Simona Zvicevičiūtė ir Užupio pagrindinės mokyklos šeštokas Julius Petrikas. Simonai įteiktas paskatinimas už reportažą „[rodymas“, o

Juliu - Romualdo Rakausko prizas, kaip jauniausiam autoriui už reportažą „Angelų sargų mugė“. Už gerai paruoštus moksleivius įteikta padėka ir mokytojai Nijolei Paškauskienei. Po apdovanojimų ceremonijos su jaunaisiais fotografais maloniai bendravo fotografas R.Rakauskas ir žadėjo atvykti į Ukmergę, susitikti su fotografijos mylėtojais. Kelionę finansavo Vytautas Česnaitis.

KULTŪRA VAKAR, ŠIANDIEN, RYTOJ

Atvirų durų diena Ukmergės Užupio pagrindinėje mokykloje

Lapkričio 28 d. pavakare, „Išmintingoji pelėda“ į Ukmergės Užupio pagrindinę mokyklą sukvietė būsimuosius pirmokėlius į atvirų durų dieną. Čia jų laukė ne tik būsimosios mokytojos, bet ir nuotaikingas pradinukų spektaklis „Blogybių šulinys“, mokinių darbelių parodėlė, linksmieji šokiai ir rateliai bei staigmenos. Būsimų pirmokų tėvelius pasveikino mokyklos vadovė Regina Razmienė, pasidžiaugė mokyklos laimėjimais, mokinių ir mokytojų pasiekimais. Kol būsimieji pirmokėliai repetavo savo pirmąjį šokelį, tėveliai stebėjo skaidres su pradinukų švenčių, ekskursijų, popamokinės veiklos, kasdienybės akimirkomis. Šventę vainikavo būsimų pirmokų šokis, kuris buvo staigmena jų tėveliams.

Pradinių klasių metodinė grupė

Karaokė popietė Užupio pagrindinėje mokykloje

Gruodžio 14 d. mokykloje vyko Karaokė popietė. Gausus būrys laukė savo eilės padainuoti, išbandyti save. Renginį rengė muzikos mokytoja R.Laurikėnienė ir technologijų mokytojas A.Žilinskas.

Užupio pagrindinėje mokykloje skleidėsi parašiutai

Nedažnai mokyklas aplanko Divizijos generolo Stasio Raštikio Lietuvos kariuomenės kariai.

Lapkričio 28 dieną, Parašiūtų rengimo centro karininkai lankėsi Ukmergės Užupio pagrindinėje mokykloje. Šios dienos su nekantrumu laukė patys mažiausieji mokyklos mokiniai. Po pamokų visi 1-4 klasių mokiniai sugūžėjo į mokyklos sporto salę, kur jų laukė paradine uniforma pasipuošę kariškiai. Majoras Audrius Miečius su kariais atvyko netuščiomis. Jau įėjus į salę vaikus nustebino 16 metrų ilgio įspūdingai išskleistas karinis parašiutas. Priešais vaikus buvo sudėta visa amunicija, reikalinga saugiam parašiutininko nusileidimui.

Vaikai stebėjo, kaip išskleidžiamas ir sudedamas parašiutas, kaip apsirengiama spec. Kombinezonais ir pasiruošiama šuoliui. Majorą A. Miečių vaikai apipylė klausimais. Į kiekvieną klausimą kariškiai atsakinėjo kuo išsamiau. Vaikus domino: kokie būna parašiutai, koks kritimo greitis, kam reikalingas dar vienas parašiutas ir t.t.

Kariai atsivežė puikios vaizdinės medžiagos apie parašiutininko kasdienybę. Filmas nestokojo į šurpių kadru, ir šmaikščių akimirkų. Pasirodo, kariai turi ir puikų humoro jausmą.

Čia pat, salėje buvo surengta įspūdinga piešinių paroda, atspindinti parašiutininko kasdienybę. Karius sužavėjo vaikų išradingumas, kūrybiškumas, net techninės žinios. Patys išradingiausieji buvo apdovanoti karių įsteigtais prizais. Visų vaikų piešinėliai „iškeliavo“ Lietuvos kariuomenės mokyklos parodų salę.

Šventės pabaigoje vaikai dalyvavo karių surengtose varžybose – „Tikslus nusileidimas“. Mokiniai turėjo galimybę išbandyti savo per technologijos pamokas pasigamintus parašiutėlius. Nugalėtojai neliko be kariškos dovanos. Kariai buvo sužavėti vaikų ir mokytojų kūrybiškumu, ir pakvietė vaikus apsilankyti Pociūnų aerodrome, o mokytojas – pirmam šuoliui parašiotu.

Pradinių klasių metodinė grupė

Lietuviškos tradicijos Ukmergės Užupio pagrindinėje mokykloje

Lietuviai, kaip ir kitos tautos, jau nuo seno paminėdavo daugelį jiems reikšmingų dienų. Susidarė ištisi švenčių ciklai, turį aiškų pobūdį, paskirtį, susiję su vienokiomis ar kitokiomis materialinio ir dvasinio gyvenimo reikmėmis. Keičiantis laikams keitėsi ir tradicijos. Formavosi nauji papročiai. Vienas iš jų eglutės puošimas. Kalėdų eglutės Lietuvoje pradėtos plačiau puošti nepriklausomybės metais (ypač antrajame jos dešimtmetyje). Šis paprotys ir dauguma eglutės papuošalų atėjo iš Vokietijos. Papuošalai buvo stikliniai - įvairios figūros: angelai, seneliukai, kareivėliai, varpeliai, burbulai. Taip pat kabindavo saldinius su spalvotais, blizgančiais popierėliais, raudonus obuolius. Vaikai po Kalėdų galėdavo „nusiskinti“ skanumynus, o žaisliukai buvo padedami kitiems metams. Apie šiaudinius eglutės papuošalus nebuvo žinoma. Šiaudiniai ornamentai, pagaminti iš tikrų kvietinių arba ruginių šiaudų, buvo vartojami sodiečių pirkioms papuošti vestuvių ar kitų švenčių metu. Jų gamimą JAV atgaivino buvusioji Lietuvos generalinė konsulė Juzė Daužvardienė su seselių kazimieriečių pagalba, kai Čikagos Mokslo ir Pramonės muziejus pakvietė lietuvius dalyvauti tarptautinėje kalėdinių eglučių parodoje. Kadangi eglutės apšviėdavo tikrų žvakučių liepsnelėmis, jos buvo uždegamos tik vieną kartą - Kūčių vakarą po vakarienės. Pirmąsias eglutes puošdavo miestuose, vėliau ir miesteliuose, o kaimo žmonės dar nevisad puošdavo iki pat paskutiniųjų laisvos Lietuvos gyvavimo metų.

Netikėti svečiai

Užupiečiai šiemet nusprendė papuošti šalia mokyklos augančią tują savo gamybos šiaudiniais žaislais. Juos moksleiviams pagaminti padėjo mokytojos Birutė Tiškevičienė, Sonata Terekienė. Žaislų gamimo pamokėlę vedė bendruomenės narė, mama Ilona Smulskienė.

Gruodžio pradžioje į mūsų mokyklą atvyko žmonių grupė iš Valstybės mokesčių inspekcijos. Jie iš Vilniaus atvažiavo pasveikinti šeštos b klasės mokinio Juliaus Petriko. Pastarasis fotografijos konkurse „Blykstė Šešėliui“ užėmė ketvirtą vietą Vilniaus apskrityje. Atstovas iš Vilniaus su kuriuo buvo ir ukmergiškės, maloniai papasakojo apie savo darbą, jo plusus ir minusus. Pasakojo kur keliauja tėvų sumokėti mokesčiai. Paaiškino, kad mokesčiai tai yra tėvelių, mokytojų ir kitų valstybės tarnautojų atlyginimai už darbą. Taip pat sumokėti mokesčiai sugrįžta tvarkingais keliais, sutvarkytomis mokyklomis ir panašiais darbais. Po pasakojimo klasės vaikai galėjo užduoti klausimus, į kuriuos vilniečiai stengėsi atsakyti. Vienas iš pagrindinių buvo:

- Ką reikia mokėti norint dirbti Jūsų darbą?
- Žinoma reikėtų pabaigti finansų, teisės mokslus. Dar būtų gerai, kad žmonės mokėtų užsienio kalbas. Tai tiek,- atsakė moteris, atvykusi iš Valstybinės mokesčių inspekcijos.
- Svarbiausia mokėti matematiką ir lietuvių kalbą,- pašmaikštavo vyriškis.

Svečių buvo klausta ir kiek dienų jie dirba Per savaitę. Jie atsakė, kad dirba tiek pat, kaip ir eilinis pilietis. Pridūrė, jog ir uždirba ne daugiau. Klausimai buvo įvairūs ir įdomūs. Po visų klausimų ir atsakymų buvo nusifotografuota, maloniai atsisveikinta ir padėkota už atvykimą.

Kalėdinis vaidinimas

Kalėdos stebuklų metas. Argi ne mažas stebuklas, kad žmonės pamiršta savo darbus, atsikvepia nuo kasdienių rūpesčių, savo mintis nukreipia kitur.

Taip įvyko ir mūsų epagalvokite, darbų ir pareigų niekas nepamiršo, tik grupelė mokytojų po rudens atostogų sugalvojo padaryti staigmeną. Kokią staigmeną? Ogi paruošti spektaklį.

Kad spektaklis suteiks smagių akimirų žiūrovams ir vaidintojams ir bus dovana bendruomenei sugalvojo mokytojos Virgilija Markevičienė, Birutė Tiškevičienė ir Sonata Terekienė.

Po trumpo pasitarimo buvo nuspręsta truputuką perdirbti Aldonos Liobytės pasaką - pjesę "Meškos trobelė"

Pasakoje nagrinėjamas amžinas konfliktas tarp pamotės, jos dukters ir podukros. Pamotės ir jos dukters skriaudžiama našlaitė podukra, atlieka įvairius sunkius darbus ir už menką nusižengimą išvaroma iš namų: ji keliauja į mišką.

Daugt nuotykių pasakoje nutiko. Spektaklio metu žiūrovai galėjo pamatyti Užupio karalystės karalių ir karalienę (Kazys Kaušas ir Sonata Terekienė), paklusnų ir nuolaidų tėvą (Valentinas Beliauskas), piktąją pamotę (Virgilija Markevičienė), kapringą lepūnėlę dukrą (Valentina Avižienė), romiąją darbštuolę podukrą (Birutė Tiškevičienė), piktą mešką - gražųjį karaliūną (Ilona Smulskienė).

Miške pamotės išvarytą našlaitėlę guodė voverytė (penktokė Simona Koriznaitė), o šunis nuotakos beieškodama lodė piršlė (Aldona Piestinienė).

Ir tai dar ne viskas: miške dainavo rinktinis voverių ansambis. Tai mūsų mokyklos penktokės, kurias dainuoti mokė Rita Laurikėnienė.

Prie rūmų savo meną norėjo parodyti gatvės muzikantas grojantis violančele trečiokas Pijus Tiškevičius ir jo "sesytė" gatvės šokėja Konstancija Smulskytė.

Daug daug visko spektaklyje buvo.

Kas nematė - gali pirštelius iš nusiminimo graužt, arba nuotraukas pažiūrėt.

Kornelija Valuckaitė 6b klasė

Tam tereikia verst kitą laikraščio puslapį. →

Mūsų laikraštuką galima skaityti ir internete. Ir net dviem adresais. Užupietis apsigyveno portale www.vilkmerge.lt. Laikraštukas slepiasi po rubrika užupietis. Parsisiųsti ir atsispausdinti galima iš mokyklos svetainės: www.uzupys.ukmerge.lm.lt

Mūsų kūryba

Niekuomet žmogus nėra toks gražus, koks jis būna kurdamas.

(Vydūnas)

ŠOKOLADAS

Gyveno kartą brolis ir sesuo. Gyveno darniai, viskuo, ką tik mama jiems nupirkdavo, dalydavosi. Abu ypač mėgo šokoladą, todėl mama jo dažniausiai ir parnešdavo. Abiem tekdavo po plytelę per savaitę. Valgydavo jie skirtingai. Sesuo šokoladu mėgėdavosi naktį, kai visi miegodavo ir nematydavo. O brolis smaguriaudavo dieną, tik grįžęs iš mokyklos. Mama sukėdavosi virtuvėje, o sesuo išeidavo į dailės būrelį. Taigi abu valgydavo šokoladą niekam nematant.

Atėjo kartą šeimai juodos dienos. Tėtis uždirbdavo mažiau pinigų, trūko maisto. Apie šokoladą nebuvo net kalbos. Ir vaikai turėjo su tuo susitaikyti. Vakarais visai šeimai būdavo liūdna. Jie kviesdavosi svečių. Vieną vakarą apsilankė teta su dėde. Vaikai jų laukė, nes žinojo, kad kaip visumet gaus lauktuvių. Vaikai iškart pasisveikino su atėjusiais svečiais. Teta iš rankinės išsitraukė į blizgantį popierių suvyniotą dovanėlę. Padėkoję vaikai nusinešė ją į savo kambarį. Išvynioję išvydo šokoladą su riešutais ir džiovintais vaisiais. Kaip skanu... Apsidžiaugę panorė iškart jį suvalgyti. Bet plytelė nebuvo labai didelė. Vaikai suprato, kad padalinus ją per pusę kiekvienam teks per mažai. Juodos dienos – prisiminė abu...

Sugalvojo šokoladą pataupyti. Per dieną kiekvienam – po gabalėlį. Taip ir slinko dienos. Tik po maži ty gabalėlių šokolado! Bet... brolis neiškentė. Kartą grįžęs iš mokyklos greitai įsmuko į kambarį. Nors buvo suvalgęs savo gabalėlį, paėmė dar porą... Ir dar... Ir... šokolado nebeliko!

Grįžo sesuo. Ji dar nebuvo suvalgiusi savo gabalėlio. Ir ką gi rado atvyniojusi blizgantį popierių? Tuščia! Sesuo piktai pažvelgė į brolių:

- Ką tu padarei?! Tu nesilaikėi mūsų susitarimo!
- Bet aš netyčia, - mėgino pasiteisinti berniukas.
- Nesvarbu, tyčia ar ne, reikėjo galvoti prieš darant! – sesuo trenkė durimis ir išbėgo į kiemą.

Vakare išbartas brolis nuėjo miegot. Jį labai graužė sąžinė. Sesuo su juo nekalbėjo keletą dienų. Berniukas pagalvojo, jog kvaila su seserimi dėl saldumyno peštis. Nuėjęs iš širdies atsiprašė sesers:

- Klausyk, sesule, atleisk man. Juk mums abiem patinka šokoladas, tu mane supranti. Jeigu labai nori, šokoladą atpirksiu.
- Nieko tokio, juk kvaila su broliu dėl saldumyno peštis.

Nuo to laiko juodu nebesipyko visą gyvenimą. Juk taika visada geriau negu karas.

Spektaklio "Meškos trobelė" akimirkos

KAMINKRĖTYS

Vieną kartą gyveno kaminkrėtys. Jis valė visus miesto kaminus. Nebuvo kamino, kurio jis nebūtų valęs. Kaminkrėčio vardas buvo Alfredas. Patiko visiems Alfredas. Dalydavo visiems saldinius ir visiems padėdavo. Beje, jis turėjo motoriuką, kuris padeda dirbti. Bet vieną kartą į miestą atklydo blogiukas. Blogiukas, kuris mėgo šiukšliadėžes spardyti ir iš vaikų ledus atiminėti. Jo vardo niekas nežinojo, nes visi jį vadino tiesiog blogiuku. Ir klausyti bijojo. Blogiukas kalbėdamas spjaudėsi ir keikėsi. Žodžiu, buvo labai nemalonus, nes nemėgo gėrio, meilės, džiaugsmo, tad vos tik nugirdęs, kad mieste gyvena gerasis kaminkrėtys, labai susinervino. Ėmė planus regėti, kaip jį žmonėms parodyti kuo blogesnį ir iš miesto išvyti. Sumanė genialų planą: sugauti kaminkrėtį, užrakinti jį rūsyje, o pačiam apsiirengti Alfredu ir pavaizduoti jį iš blogosios pusės. Taip blogiukas ir padarė. Pamatė jis danguje savo motoriuko skraidantį kaminkrėtį ir pakilo su malūnsparniu, kurį, žinoma buvo pavogęs.

Prasidėjo tikros lenktynės. Alfredas išsigandęs bandė pabėgti, bet jo motoriukas buvo per silpnas, nes baigėsi degalai. Taigi, kaminkrėčio nelaimėi, nugalėjo blogiukas. Jis uždarė Alfredą rūsyje. Kaminkrėtys tik pro mažą langelį galėjo stebėti gatvę praeinančius žmones. O blogiukas nusivilko savo baltą kostiumą ir užsivilko suodinus ir nutampytus kaminkrėčio marškinius ir plačias kelnes.

Tuo metu miestelio žmonės jau buvo labai pasigedę kaminkrėčio. – Kodėl niekas nevalo kaminų?! – piktinosi jie. Niekas nematė, kaip blogiukas kaminkrėtį „pavogė“. Miestelėnai puolė ieškoti Alfredo. Gal jis atsiras? Bet tik kai jau visi buvo praradę viltį pasirodė „Alfredas“. Žmonės nesusigaudė, jog čia maskuotė ir apgaulė. O blogiukas nė nemanė dirbti. Per penkiolika minučių jis išspardė dvylika šiukšliadėžių, iš penkių vaikų atėmė saldinius, vogė iš žmonių pinigus ir autobuso bilietus. Žmonės nenorėjo tokio kaminkrėčio mieste turėti. Ištrėmė jį už jūsų marių...

Reikėjo rasti kitą kaminų valymo profesionalą. Bet Alfredas negavo pamainos. Tuo metu nebesirodė ir blogiukas. Pamanė miestelėnai, jog jis išnyko ir panorė patikrinti. Iškraptė visą jo namą ir nudžiugo nieko ten neradę. Iš to džiaugsmo pamiršo patikrinti rūšį. Ir liko vargšas Alfredas ten tūnoti. Bet nereikia pamiršti, jog visi sulaukia savo atpildo. Blogiukas jau sulaukė. Liko Alfredas. Vargšelis sėdi vienas rūsyje ir galvoja: „O, kad viskas būtų taip kaip anksčiau!“. Ir staiga kaminkrėtys pajuto, kad sėdi nebe rūsyje, o ant stogo. Jis apsižvalgė ir pamatė, kad šiukšliadėžių niekas nespardo ir vaikai laksto laimingi. Pasirodo, jokie blogiuko nė nebuvo! Štai čia viskas ir baigėsi. Alfredas grįžo prie savo įprasto darbo, o blogiukas niekada negrįžo į miestą. Štai, mieli skaitytojai, jūs pamatėte, kad darydamas bloga kitiems, pirmiausia kenki sau pačiam.

Ieva Petraitytė &c

KALENDORIUS

2013

SAUSIS

Pirmadienis	7	14	21	28	
Antradienis	1	8	15	22	29
Trečiadienis	2	9	16	23	30
Ketvirtadienis	3	10	17	24	31
Penktadienis	4	11	18	25	
Šeštadienis	5	12	19	26	
Sekmadienis	6	13	20	27	

VASARIS

Pirmadienis	4	11	18	25
Antradienis	5	12	19	26
Trečiadienis	6	13	20	27
Ketvirtadienis	7	14	21	28
Penktadienis	1	8	15	22
Šeštadienis	2	9	16	23
Sekmadienis	3	10	17	24

KOVAS

Pirmadienis	4	11	18	25	
Antradienis	5	12	19	26	
Trečiadienis	6	13	20	27	
Ketvirtadienis	7	14	21	28	
Penktadienis	1	8	15	22	29
Šeštadienis	2	9	16	23	30
Sekmadienis	3	10	17	24	31

BALANDIS

Pirmadienis	1	8	15	22	29
Antradienis	2	9	16	23	30
Trečiadienis	3	10	17	24	
Ketvirtadienis	4	11	18	25	
Penktadienis	5	12	19	26	
Šeštadienis	6	13	20	27	
Sekmadienis	7	14	21	28	

GEGUŽĖ

Pirmadienis	6	13	20	27	
Antradienis	7	14	21	28	
Trečiadienis	1	8	15	22	29
Ketvirtadienis	2	9	16	23	30
Penktadienis	3	10	17	24	31
Šeštadienis	4	11	18	25	
Sekmadienis	5	12	19	26	

BIRŽELIS

Pirmadienis	3	10	17	24	
Antradienis	4	11	18	25	
Trečiadienis	5	12	19	26	
Ketvirtadienis	6	13	20	27	
Penktadienis	7	14	21	28	
Šeštadienis	1	8	15	22	29
Sekmadienis	2	9	16	23	30

LIEPA

Pirmadienis	1	8	15	22	29
Antradienis	2	9	16	23	30
Trečiadienis	3	10	17	24	31
Ketvirtadienis	4	11	18	25	
Penktadienis	5	12	19	26	
Šeštadienis	6	13	20	27	
Sekmadienis	7	14	21	28	

RUGPJŪTIS

Pirmadienis	5	12	19	26	
Antradienis	6	13	20	27	
Trečiadienis	7	14	21	28	
Ketvirtadienis	1	8	15	22	29
Penktadienis	2	9	16	23	30
Šeštadienis	3	10	17	24	31
Sekmadienis	4	11	18	25	

RUGSĖJIS

Pirmadienis	2	9	16	23	
Antradienis	3	10	17	24	
Trečiadienis	4	11	18	25	
Ketvirtadienis	5	12	19	26	
Penktadienis	6	13	20	27	
Šeštadienis	7	14	21	28	
Sekmadienis	1	8	15	22	29

SPALIS

Pirmadienis	7	14	21	28	
Antradienis	1	8	15	22	29
Trečiadienis	2	9	16	23	30
Ketvirtadienis	3	10	17	24	31
Penktadienis	4	11	18	25	
Šeštadienis	5	12	19	26	
Sekmadienis	6	13	20	27	

LAPKRITIS

Pirmadienis	4	11	18	25	
Antradienis	5	12	19	26	
Trečiadienis	6	13	20	27	
Ketvirtadienis	7	14	21	28	
Penktadienis	1	8	15	22	29
Šeštadienis	2	9	16	23	30
Sekmadienis	3	10	17	24	

GRUODIS

Pirmadienis	2	9	16	23	
Antradienis	3	10	17	24	
Trečiadienis	4	11	18	25	
Ketvirtadienis	5	12	19	26	
Penktadienis	6	13	20	27	
Šeštadienis	7	14	21	28	
Sekmadienis	1	8	15	22	29

